ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)

της 14ης Μαΐου 2013*

«Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού κοινοτικού σήματος fluege.de — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Κτήση διακριτικού χαρακτήρα διά της χρήσεως — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β′ και γ′, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009»

Στην υπόθεση Τ-244/12,

Unister GmbH, με έδρα τη Λειψία (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον H. Hug και την A. Kessler-Jensch, δικηγόρους,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), εκπροσωπούμενου από την D. Walicka,

καθού,

με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 14ης Μαρτίου 2012 (υπόθεση R 2149/2011-1), σχετικά με αίτηση καταχωρίσεως του λεκτικού σημείου fluege.de ως κοινοτικού σήματος,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους N. J. Forwood, πρόεδρο, F. Dehousse (εισηγητή) και J. Schwarcz, δικαστές,

γραμματέας: E. Coulon

έχοντας υπόψη το δικόγραφο της προσφυγής που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 30 Μαΐου 2012,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 6 Σεπτεμβρίου 2012,

έχοντας υπόψη ότι οι διάδικοι δεν υπέβαλαν αίτημα περί καθορισμού ημερομηνίας για τη διεξαγωγή επ' ακροατηρίου συζητήσεως εντός μηνός από της κοινοποιήσεως της περατώσεως της έγγραφης διαδικασίας και αποφασίζοντας, ως εκ τούτου, κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή και κατ' εφαρμογήν του άρθρου 135α του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, να αποφανθεί χωρίς προφορική διαδικασία,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

1 Στις 27 Ιανουαρίου 2011, η προσφεύγουσα, Unister GmbH, υπέβαλε αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος ενώπιον του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1).

2 Το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είναι το λεκτικό σημείο fluege.de.

3 Τα προϊόντα και οι υπηρεσίες για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση υπάγονται στις κλάσεις 25, 28, 35, 39, 41 και 43 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας για τη διεθνή ταξινόμηση των προϊόντων και των υπηρεσιών με σκοπό την καταχώριση των σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί.

4 Από αυτά τα προϊόντα και τις υπηρεσίες, αντικείμενο της υπό κρίση προσφυγής αποτελούν μόνον οι υπηρεσίες που εμπίπτουν στις κλάσεις 35, 39 και 43 και αντιστοιχούν στις ακόλουθες περιγραφές (στο εξής: επίδικες υπηρεσίες):

— κλάση 35: «Διαφήμιση· διοίκηση επιχειρήσεων· διαχείριση επιχειρήσεων· εργασίες γραφείου»·

— κλάση 39: «Μεταφορές· συσκευασία και αποθήκευση εμπορευμάτων· οργάνωση ταξιδίων»·

— κλάση 43: «Υπηρεσίες εστιάσεως (διατροφής)· υπηρεσίες παροχής προσωρινού καταλύματος».

5 Με απόφαση της 22ας Αυγούστου 2011, ο εξεταστής απέρριψε, ως προς τις επίδικες υπηρεσίες, την αίτηση καταχωρίσεως σήματος δυνάμει του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β′ και γ′, και παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009 με το σκεπτικό ότι το ζητούμενο σήμα ήταν περιγραφικό και στερούνταν διακριτικού χαρακτήρα.

6 Στις 17 Οκτωβρίου 2011, η προσφεύγουσα άσκησε κατά της αποφάσεως του εξεταστή προσφυγή δυνάμει των άρθρων 58 έως 64 του κανονισμού 207/2009.

7 Με απόφαση της 14ης Μαρτίου 2012 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), το πρώτο τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ απέρριψε την προσφυγή, με το σκεπτικό ότι το ζητούμενο σήμα ήταν περιγραφικό και στερούνταν διακριτικού χαρακτήρα.

Αιτήματα των διαδίκων

8 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

9 Το ΓΕΕΑ ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να απορρίψει την προσφυγή·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

10 Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει, κατ' ουσίαν, τρεις λόγους ακυρώσεως, που αντλούνται, πρώτον, από παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 207/2009, δεύτερον, από παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του ίδιου κανονισμού και, τρίτον, από το ότι το ζητούμενο σήμα έχει διακριτικό χαρακτήρα τον οποίο απέκτησε διά της χρήσεως.

Επί του πρώτου λόγου, που αντλείται από παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 207/2009

11 Η προσφεύγουσα αμφισβητεί το συμπέρασμα του τμήματος προσφυγών ότι το ζητούμενο σήμα είναι περιγραφικό. Ο όρος «fluege» αποτελεί λεκτική σύνθεση ξένη προς τη γερμανική γλώσσα, στην οποία υπάρχει μόνον ο όρος «Flüge» που περιλαμβάνει το γράμμα «ü», πράγμα που έχει ως συνέπεια ότι, λόγω του ασυνήθιστου τρόπου ορθογραφήσεως του όρου «fluege», ο μέσος καταναλωτής αντιλαμβάνεται το ζητούμενο σήμα ως ένδειξη εμπορικής προελεύσεως.

12 Η προσφεύγουσα φρονεί ότι ο μέσος καταναλωτής έχει συνηθίσει να συναντά, ακόμη και υπό τη μορφή τομέα δευτέρου επιπέδου που αντλεί την ονομασία του από έννοια γένους, μια δικτυακή πύλη της οποίας την εκμετάλλευση έχει ένας και μόνον εμπορικός πάροχος. Εν προκειμένω, ο όρος «fluege» δεν αποτελεί καν έννοια γένους, δεδομένης της ασυνήθιστης ορθογραφίας του. Το ΓΕΕΑ δεν έλαβε υπόψη ότι, από το 2004, είναι δυνατή η καταχώριση ονομάτων τομέα με ειδικούς χαρακτήρες όπως το γράμμα «ü».

13 Ακόμη και αν το ενδιαφερόμενο κοινό αντιλαμβάνεται το ζητούμενο σήμα ως όνομα τομέα που παραπέμπει σε γερμανική δικτυακή διεύθυνση με προσφορές πτήσεων, οι επίδικες υπηρεσίες δεν έχουν σχέση, ή δεν έχουν επαρκή σχέση, με προσφορά πτήσεων. Δεν υφίσταται, εν προκειμένω, επιτακτική ανάγκη να παραμείνει το σημείο ελεύθερο προς χρήση υπό την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 207/2009.

14 Το ΓΕΕΑ αμφισβητεί τη θέση της προσφεύγουσας.

15 Υπενθυμίζεται ότι, κατά το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 207/2009, δεν γίνονται δεκτά για καταχώριση «τα σήματα που αποτελούνται αποκλειστικά από σημεία ή ενδείξεις που μπορούν να χρησιμεύσουν, στο εμπόριο, προς δήλωση του είδους, της ποιότητας, της ποσότητας, του προορισμού, της αξίας, της γεωγραφικής προέλευσης ή του χρόνου παραγωγής του προϊόντος ή της παροχής της υπηρεσίας ή άλλων χαρακτηριστικών του προϊόντος ή της υπηρεσίας». Εξάλλου, το άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009 ορίζει ότι η «παράγραφος 1 εφαρμόζεται ακόμη και αν οι λόγοι απαραδέκτου υφίστανται μόνο σε τμήμα της Κοινότητας».

16 Κατά τη νομολογία, το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 207/2009 δεν επιτρέπει να ανήκουν τα κατά τη διάταξη αυτή σημεία ή ενδείξεις σε μία μόνον επιχείρηση εξαιτίας της καταχωρίσεώς τους ως σημάτων. Η ως άνω διάταξη επιδιώκει επομένως σκοπό γενικού συμφέροντος, ο οποίος επιβάλλει τέτοια σημεία ή ενδείξεις να μπορούν να χρησιμοποιούνται ελεύθερα από όλους [απόφαση του Δικαστηρίου της 23ης Οκτωβρίου 2003, C-191/01 P, ΓΕΕΑ κατά Wrigley, Συλλογή 2003, σ. I-12447, σκέψη 31· αποφάσεις του Γενικού Δικαστηρίου της 27ης Φεβρουαρίου 2002, T-219/00, Ellos κατά ΓΕΕΑ (ELLOS), Συλλογή 2002, σ. II-753, σκέψη 27, και της 7ης Ιουλίου 2011, T-208/10, Cree κατά ΓΕΕΑ (TRUEWHITE), που δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψη 12].

17 Εξάλλου, βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 207/2009, σημεία ή ενδείξεις δυνάμενα να χρησιμεύσουν στις συναλλαγές προς δήλωση των χαρακτηριστικών γνωρισμάτων του προϊόντος ή της υπηρεσίας για τα οποία ζητείται η καταχώριση θεωρούνται ακατάλληλα να επιτελέσουν την ουσιώδη λειτουργία του σήματος, δηλαδή τον προσδιορισμό της εμπορικής προελεύσεως του προϊόντος ή της υπηρεσίας, ώστε ο καταναλωτής ο οποίος αποκτά το προϊόν ή είναι αποδέκτης της υπηρεσίας που προσδιορίζεται από το σήμα να μπορεί να προβεί αργότερα, στο πλαίσιο μελλοντικής αγοράς, στην ίδια επιλογή, αν μείνει ικανοποιημένος, ή σε άλλη επιλογή, αν δεν ικανοποιηθεί (προμνησθείσες στη σκέψη 16 αποφάσεις ΓΕΕΑ κατά Wrigley, σκέψη 30, και TRUEWHITE, σκέψη 13).

18 Εξ αυτού συνάγεται ότι, για να εμπίπτει ένα σημείο στην επιβαλλόμενη από τη διάταξη αυτή απαγόρευση, πρέπει να συνδέεται με τα επίμαχα προϊόντα και υπηρεσίες κατά τρόπο επαρκώς άμεσο και συγκεκριμένο, έτσι ώστε το ενδιαφερόμενο κοινό να μπορεί να αντιληφθεί αμέσως και χωρίς περαιτέρω σκέψη μια περιγραφή των επίμαχων προϊόντων και υπηρεσιών ή ενός εκ των χαρακτηριστικών γνωρισμάτων τους (βλ. προμνησθείσα στη σκέψη 16 απόφαση TRUEWHITE, σκέψη 14 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

19 Πρέπει επίσης να υπομνησθεί ότι ο περιγραφικός χαρακτήρας σημείου εκτιμάται μόνο, αφενός, σε σχέση με το πώς το εκλαμβάνει το ενδιαφερόμενο κοινό και, αφετέρου, σε σχέση με τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες που αφορά [απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 27ης Φεβρουαρίου 2002, T-34/00, Eurocool Logistik κατά ΓΕΕΑ (EUROCOOL), Συλλογή 2002, σ. II-683, σκέψη 38, και προμνησθείσα στη σκέψη 16 απόφαση TRUEWHITE, σκέψη 17].

20 Σχετικά με το ενδιαφερόμενο κοινό, όπως ορθώς διαπιστώθηκε, κατ' ουσίαν, στα σημεία 12 και 13 της προσβαλλομένης αποφάσεως, οι επίδικες υπηρεσίες προορίζονται τόσο για τον μέσο καταναλωτή όσο και για τους επαγγελματίες, η δε εκτίμηση του περιγραφικού χαρακτήρα του ζητουμένου σήματος είναι, δεδομένων των στοιχείων του εν λόγω σήματος, πλέον εύστοχη σε σχέση με το γερμανόφωνο κοινό. Η εκτίμηση του περιγραφικού χαρακτήρα του ζητουμένου σήματος πρέπει επομένως να πραγματοποιηθεί με βάση τον γερμανόφωνο μέσο καταναλωτή της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πράγμα που δεν αμφισβητεί άλλωστε η προσφεύγουσα.

21 Όπως επισήμανε το τμήμα προσφυγών, το ζητούμενο σήμα αποτελείται από τα συνενωθέντα στοιχεία «fluege» και «.de», εκ των οποίων το μεν πρώτο αποτελεί παραλλαγή, γραμμένη με πεζά και με την ομάδα γραμμάτων «ue» αντί του γράμματος «ü», του γερμανικού όρου «Flüge» (πτήσεις), το δε δεύτερο αποτελεί τομέα πρώτου επιπέδου συνδεόμενο με χώρα ή με ανεξάρτητη περιοχή [country code Top-Level Domain (ccTLD)], εν προκειμένω τη Γερμανία.

22 Το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι έπρεπε να ληφθεί υπόψη, κατά την ανάλυση του στοιχείου «fluege», το γεγονός ότι το ενδιαφερόμενο κοινό είναι συνηθισμένο σε κάποιες ιδιαιτερότητες του τρόπου γραφής των δικτυακών διευθύνσεων. Μεταξύ των ιδιαιτεροτήτων αυτών, σημείωσε το ότι αυτές οι δικτυακές διευθύνσεις αναγράφονται κανονικά με πεζούς χαρακτήρες, ότι οι ειδικοί χαρακτήρες όπως τα γράμματα «ä», «ü», «ö» και «ß» συχνά αντικαθίστανται από τις ομάδες γραμμάτων «ae», «ue», «oe» και «ss» και ότι, για τεχνικούς λόγους, δεν υπήρξε ή δεν υπάρχει η δυνατότητα να χρησιμοποιηθούν αυτοί οι ειδικοί χαρακτήρες. Έκρινε ότι, κατά συνέπεια, το ενδιαφερόμενο κοινό, από τη στιγμή που γνωρίζει τις ιδιαιτερότητες αυτές, δεν τις εκλαμβάνει ως παρεκκλίσεις από το σύνηθες γλωσσικώς.

23 Η προσφεύγουσα δεν κατορθώνει να αμφισβητήσει σοβαρά την ως άνω κρίση. Ειδικότερα, τα όσα προβάλλει σχετικά με το ότι το τμήμα προσφυγών δεν έλαβε υπόψη τη δυνατότητα να χρησιμοποιούνται, από το 2004, οι χαρακτήρες που φέρουν ορθογραφικά σημεία (όπως το γράμμα «ü») στις δικτυακές διευθύνσεις δεν αναιρούν το γεγονός, το οποίο επισήμανε το τμήμα προσφυγών, ότι οι φέροντες ορθογραφικά σημεία χαρακτήρες συχνά αντικαθίστανται από ομάδες γραμμάτων,

ούτε την εκτίμηση του ως άνω τμήματος ότι, κατ' ουσίαν, ο όρος «fluege» μπορεί να γίνεται αυθορμήτως αντιληπτός από το ενδιαφερόμενο κοινό ως μια, συνήθης στο διαδίκτυο, απλή ορθογραφική παραλλαγή του γερμανικού όρου «Flüge».

24 Το γεγονός ότι, στο ζητούμενο σήμα, του όρου «fluege» έπεται ο τομέας πρώτου επιπέδου «.de» δεν συνεπάγεται, παρά τα υποστηριζόμενα από την προσφεύγουσα, αυξημένο επίπεδο προσοχής του ενδιαφερόμενου κοινού σε σχέση με τον όρο αυτό.

25 Απεναντίας, από το γεγονός ότι το ζητούμενο σημείο, δεδομένης της καταλήξεώς του «.de», γίνεται εξαρχής αντιληπτό από το ως άνω κοινό ως όνομα τομέα και συνακόλουθα ως παραπομπή σε δικτυακή διεύθυνση μπορεί μάλλον να συναχθεί ότι το εν λόγω κοινό θα προσδώσει μικρότερη προσοχή στο γεγονός ότι ο όρος «fluege» αναγράφεται με πεζό το πρώτο γράμμα και με την ομάδα γραμμάτων «ue».

26 Πρέπει να προστεθεί ότι η προσάρτηση, σε έναν περιγραφικό και στερούμενο διακριτικού χαρακτήρα όρο, ενός στοιχείου που αντιπροσωπεύει τομέα πρώτου επιπέδου (παραδείγματος χάριν τον τομέα πρώτου επιπέδου «.de») δεν έχει ως αποτέλεσμα να αποκτά το σημείο που προκύπτει –το οποίο αναγνωρίζεται έτσι αυθόρμητα από το ενδιαφερόμενο κοινό ως όνομα τομέα και, κατά συνέπεια, ως παραπομπή σε δικτυακή διεύθυνση– διακριτικό χαρακτήρα. Ειδικότερα, το έχον διακριτική δύναμη τμήμα ενός τέτοιου ονόματος τομέα δεν είναι ο τομέας πρώτου επιπέδου, που πιθανώς αποτελείται από μια τελεία και από μια ομάδα γραμμάτων που αντιστοιχούν στην εθνική κατάληξη, αλλά, το πολύ, ο τομέας δευτέρου επιπέδου στον οποίο προσαρτάται ο τομέας πρώτου επιπέδου.

27 Όσον αφορά τα όσα υποστηρίζει κατ' ουσίαν η προσφεύγουσα σχετικά με το ότι ένα σήμα που συνίσταται σε όνομα τομέα πρέπει, έστω και αν περιέχει περιγραφικό όρο, να τυγχάνει προστασίας για τον λόγο ότι κάθε χρήστης του διαδικτύου γνωρίζει ότι, ακόμη και υπό τη μορφή ενός ονόματος τομέα που σχηματίζεται από περιγραφικό όρο, θα συναντήσει την πύλη ενός και μόνον εμπορικού παρόχου, ένα τέτοιο επιχείρημα είναι απορριπτέο.

28 Ειδικότερα, επισημαίνεται ότι το όνομα τομέα αυτό καθεαυτό παραπέμπει, το πολύ, απλώς σε μια δικτυακή διεύθυνση, και όχι στην εμπορική προέλευση προϊόντων ή υπηρεσιών ενός ορισμένου παραγωγού ή παρόχου. Η πρακτική σε ό,τι αφορά τη χορήγηση ονομάτων τομέα και η χρήση των ονομάτων τομέα δεν καθορίζουν την ικανότητα ενός ονόματος τομέα να καταχωρισθεί ως κοινοτικό σήμα από πλευράς των οριζόμενων στον κανονισμό 207/2009 απολύτων λόγων απαραδέκτου.

29 Συναφώς, υπενθυμίζεται η ανάγκη διακρίσεως μεταξύ, αφενός, των δικαιωμάτων που αντλούνται από την καταχώριση ενός ονόματος τομέα, και, αφετέρου, των δικαιωμάτων που αντλούνται από την καταχώριση ενός σημείου ως κοινοτικού σήματος. Έτσι, το ότι κάποιος κατέχει ένα όνομα τομέα, όπως το όνομα τομέα «fluege.de», δεν σημαίνει ότι το εν λόγω όνομα τομέα δύναται, εξ αυτού του λόγου, να καταχωρισθεί ως κοινοτικό σήμα. Ειδικότερα, πρέπει να πληροί προς τούτο όλες τις σχετικές προϋποθέσεις του κανονισμού 207/2009 [απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Δεκεμβρίου 2007, T-117/06, DeTeMedien κατά ΓΕΕΑ (suchen.de), που δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψη 44].

30 Κατά συνέπεια, οποιοδήποτε επιχείρημα που θα μπορούσε να αφορά τη μη ύπαρξη επιτακτικής ανάγκης να παραμείνει ένα σημείο διαθέσιμο λόγω ενός υποτιθέμενου αποκλειστικού δικαιώματος που αποκτήθηκε ως προς το επίμαχο όνομα τομέα είναι αλυσιτελές (βλ., επ' αυτού, προμνησθείσα στη σκέψη 29 απόφαση suchen.de, σκέψη 44).

31 Από το σύνολο των ανωτέρω σκέψεων προκύπτει ότι το τμήμα προσφυγών δεν υπέπεσε σε σφάλμα όταν εκτίμησε, κατ' ουσίαν, ότι το ζητούμενο σήμα γίνεται αυθορμήτως αντιληπτό από το ενδιαφερόμενο κοινό ως όνομα τομέα που παραπέμπει στη διεύθυνση μιας ιστοσελίδας στον τομέα των αερομεταφορών.

32 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, έστω και αν το ενδιαφερόμενο κοινό αντιλαμβάνεται το ζητούμενο σήμα ως όνομα τομέα που παραπέμπει σε γερμανική δικτυακή διεύθυνση η οποία προσφέρει πτήσεις, οι επίδικες υπηρεσίες δεν έχουν σχέση, ή δεν έχουν επαρκή σχέση, με την προσφορά πτήσεων.

33 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι από το ζητούμενο σήμα δεν μπορεί να συναχθεί περιγραφική σημασία ως προς τις υπηρεσίες «διαφ[ημίσεως]», «διαχε[ιρίσεως] επιχειρήσεων» και «εργασ[ιών] γραφείου» (που εμπίπτουν στην κλάση 35), οι οποίες μπορούν να έχουν σχέση με οποιαδήποτε εμπορική δραστηριότητα, ούτε ως προς τις «υπηρεσίες εστιάσεως (διατροφής)» και τις «υπηρεσίες παροχής προσωρινού καταλύματος» (που εμπίπτουν στην κλάση 43), ούτε και, δεδομένης της δραστηριότητάς της ως απλού μεσάζοντος για την πώληση πτήσεων, ως προς τις υπηρεσίες «μεταφορ[ών]», «συσκευασί[ας] και αποθηκε[ύσεως] εμπορευμάτων» και «οργ[ανώσεως] ταξιδίων» (που εμπίπτουν στην κλάση 39).

34 Στην προσβαλλόμενη απόφαση, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι το ζητούμενο σήμα ήταν περιγραφικό ως προς όλες τις επίδικες υπηρεσίες.

35 Στο σημείο 21 της προσβαλλομένης αποφάσεως, το τμήμα προσφυγών επισήμανε, ειδικότερα, ότι στη «διαφήμιση» περιλαμβάνεται και η διαφήμιση για τις πτήσεις και τις επιχειρήσεις αερομεταφορών, ότι η «διαχείριση επιχειρήσεων» και οι «εργασίες γραφείου» μπορούν να έχουν ειδικό χαρακτήρα, προσανατολισμένο στις ιδιαίτερες απαιτήσεις των επιχειρήσεων αερομεταφορών, ότι στις «μεταφορές» περιλαμβάνονται και οι αεροπορικές μεταφορές, ότι η «συσκευασία και αποθήκευση εμπορευμάτων» μπορούν να αφορούν τον δευτερεύοντα σκοπό της αεροπορικής μεταφοράς εμπορευμάτων, ότι η «οργάνωση ταξιδίων» και οι «υπηρεσίες εστιάσεως (διατροφής)» περιλαμβάνουν τη διοργάνωση αεροπορικών ταξιδίων και τη διατροφή των επιβατών αεροσκαφών και, τέλος, ότι στο πλαίσιο των «υπηρεσ[ιών] παροχής προσωρινού καταλύματος» μπορούν να λαμβάνονται υπόψη οι ιδιαίτερες απαιτήσεις των επιβατών αεροσκαφών όπως συμβαίνει, παραδείγματος χάριν, στην περίπτωση των ξενοδοχείων των αεροδρομίων.

36 Το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι το ζητούμενο σήμα παρείχε συνεπώς στο ενδιαφερόμενο κοινό προφανή και άμεσα στοιχεία ως προς τη φύση των επίδικων υπηρεσιών (σημεία 22 και 23 της προσβαλλομένης αποφάσεως) και ότι το εν λόγω σήμα ήταν, εξ αυτού του λόγου, περιγραφικό των υπηρεσιών αυτών κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 2009/207.

37 Παρά τα υποστηριζόμενα από την προσφεύγουσα, η ως άνω εκτίμηση του τμήματος προσφυγών δεν είναι εσφαλμένη.

38 Καταρχάς, επισημαίνεται ότι το ζητούμενο σήμα, καθόσον μπορεί να γίνεται αυθορμήτως αντιληπτό από το ενδιαφερόμενο κοινό ως όνομα τομέα που παραπέμπει στη διεύθυνση ιστοσελίδας στον τομέα των αερομεταφορών, είναι περιγραφικό, κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 207/2009, των υπηρεσιών «μεταφορ[ών]» της κλάσεως 39 και, ειδικότερα, των εμπιπτουσών στις υπηρεσίες αυτές υπηρεσιών αερομεταφορών.

39 Συναφώς, το γεγονός που επικαλείται η προσφεύγουσα ότι η συγκεκριμένη δραστηριότητά της δεν είναι δραστηριότητα αερομεταφορών, αλλά δραστηριότητα μεσάζοντος για την πώληση πτήσεων, δεν ασκεί καμία επιρροή. Πράγματι, η εκτίμηση της δυνατότητας καταχωρίσεως ενός σήματος υπό το πρίσμα του απόλυτου λόγου απαραδέκτου ο οποίος αντλείται από το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 207/2009 δεν εξαρτάται καθόλου από τη συγκεκριμένη δραστηριότητα του αιτούντος την καταχώριση του σήματος, αλλά μόνον από το αν το σήμα αυτό είναι περιγραφικό των προϊόντων και των υπηρεσιών όπως αναγράφονται στην αίτηση καταχωρίσεως σήματος.

40 Πρέπει να προστεθεί ότι το γεγονός ότι ένα λεκτικό σημείο είναι περιγραφικό σε σχέση με τμήμα μόνον των προϊόντων ή υπηρεσιών μιας κατηγορίας που αναφέρεται ως τέτοια στην αίτηση καταχωρίσεως δεν εμποδίζει την απόρριψη της αιτήσεως καταχωρίσεως για το σήμα αυτό. Ειδικότερα,

αν, στην περίπτωση αυτή, το εν λόγω σημείο καταχωριζόταν ως κοινοτικό σήμα για την κατηγορία την οποία αφορά, τίποτα δεν θα εμπόδιζε τον δικαιούχο του να το χρησιμοποιεί και για τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες της κατηγορίας αυτής ως προς τα οποία είναι περιγραφικό [βλ. απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Ιουλίου 2008, T-304/06, Reber κατά ΓΕΕΑ - Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli (Mozart), Συλλογή 2008, σ. II-1927, σκέψη 92 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία, και προμνησθείσα στη σκέψη 16 απόφαση TRUEWHITE, σκέψη 27].

41 Όσον αφορά, περαιτέρω, το ζήτημα αν το ζητούμενο σήμα είναι περιγραφικό, πέραν των υπηρεσιών «μεταφορ[ών]», και για τις λοιπές επίδικες υπηρεσίες που μνημονεύονται στην αίτηση καταχωρίσεως σήματος, διαπιστώνεται, όπως έπραξε και το τμήμα προσφυγών και για τους λόγους που υπενθυμίζονται στη σκέψη 35 ανωτέρω, ότι οι ως άνω λοιπές υπηρεσίες, που καθορίζονται με τρόπο πολύ ευρύ στην αίτηση καταχωρίσεως σήματος, είναι όλες δυνατόν να παρασχεθούν στο πλαίσιο του οικείου τομέα και σε στενή σχέση με τις αερομεταφορές.

42 Εφόσον η προσφεύγουσα δεν προέβη σε οριοθέτηση της αιτήσεώς της για την καταχώριση σήματος προκειμένου να εξαιρέσει από το πεδίο της αιτήσεως αυτής τις ως άνω λοιπές επίδικες υπηρεσίες, στο μέτρο που θα παρέχονταν στον τομέα των αερομεταφορών, ορθώς έκρινε το τμήμα προσφυγών, για τους λόγους που διατυπώνονται, ιδίως, στα σημεία 20 έως 22 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι το ζητούμενο σήμα είναι περιγραφικό, κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 207/2009, των ως άνω λοιπών επίδικων υπηρεσιών που μνημονεύονταν στην αίτηση καταχωρίσεως σήματος [απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Ιουνίου 2005, T-315/03, Wilfer κατά ΓΕΕΑ (ROCKBASS), Συλλογή 2005, σ. II-1981, σκέψη 70· βλ., κατ' αναλογίαν, απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Φεβρουαρίου 2010, T-289/08, Deutsche BKK κατά ΓΕΕΑ (Deutsche BKK), που δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψη 49].

43 Από το σύνολο των ανωτέρω σκέψεων προκύπτει ότι ο υπό κρίση λόγος, που αντλείται από παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 207/2009, πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, που αντλείται από παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009

44 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, δεδομένου του ασυνήθιστου χαρακτήρα του όρου «fluege» στα γερμανικά και της ιδιαίτερης προσοχής εκ μέρους του ενδιαφερόμενου κοινού λόγω του ιδιάζοντος χαρακτήρα της καταχωρίσεως ενός δικτυακού τομέα, το ζητούμενο σήμα παρουσιάζει τον απαιτούμενο ελάχιστο βαθμό διακριτικού χαρακτήρα ώστε να δικαιολογείται η καταχώρισή του.

45 Το ΓΕΕΑ αμφισβητεί τη θέση της προσφεύγουσας.

46 Υπενθυμίζεται ότι η αλληλοεπικάλυψη μεταξύ των πεδίων εφαρμογής των απόλυτων λόγων απαραδέκτου συνεπάγεται, ειδικότερα, ότι ένα λεκτικό σήμα που περιγράφει χαρακτηριστικά προϊόντων ή υπηρεσιών είναι, εξ αυτού του λόγου, πιθανό να στερείται διακριτικού χαρακτήρα σε σχέση με αυτά τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες, χωρίς να αποκλείεται να συντρέχουν και άλλοι λόγοι δυνάμενοι να δικαιολογήσουν αυτή την έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα (βλ. διάταξη του Δικαστηρίου της 18ης Μαρτίου 2010, C-282/09 P, CFCMCEE κατά ΓΕΕΑ, Συλλογή 2010, σ. I-2395, σκέψη 52 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

47 Εν προκειμένω, διαπιστώθηκε ότι το τμήμα προσφυγών δεν υπέπεσε σε σφάλμα καθόσον συνήγαγε ότι το ζητούμενο σήμα έχει περιγραφικό χαρακτήρα ως προς τις επίδικες υπηρεσίες. Στο πλαίσιο αυτό, επισημάνθηκε ιδίως ότι το να προσαρτάται, σε περιγραφικό και στερούμενο διακριτικού χαρακτήρα όρο, μια τελεία και μια ομάδα γραμμάτων που αντιστοιχεί σε τομέα πρώτου επιπέδου δεν έχει ως αποτέλεσμα να αποκτά το σημείο που προκύπτει, το οποίο αναγνωρίζεται έτσι αυθόρμητα από το ενδιαφερόμενο κοινό ως όνομα τομέα που παραπέμπει σε δικτυακή διεύθυνση, διακριτικό χαρακτήρα.

48 Επομένως, ο υπό κρίση λόγος, που αντλείται από παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009, πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως, που αντλείται από το ότι το ζητούμενο σήμα έχει διακριτικό χαρακτήρα τον οποίο απέκτησε διά της χρήσεως

49 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το ζητούμενο σήμα έχει αποκτήσει διακριτικό χαρακτήρα λόγω της χρήσεως που του έγινε στη Γερμανία και σε άλλες γερμανόφωνες περιοχές της Ένωσης. Προσκομίζει σχετικά έγγραφα και συνάγει εξ αυτών ότι επιβάλλεται η καταχώριση του ζητουμένου σήματος και η ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως.

50 Το ΓΕΕΑ υποστηρίζει ότι ο κτηθείς διά της χρήσεως διακριτικός χαρακτήρας προβάλλεται εκπροθέσμως ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και ότι εν πάση περιπτώσει δεν αποδεικνύεται.

51 Υπενθυμίζεται ότι η προσφυγή ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου αποβλέπει στον έλεγχο της νομιμότητας των αποφάσεων των τμημάτων προσφυγών του ΓΕΕΑ κατά την έννοια του άρθρου 65 του κανονισμού 207/2009. Εξάλλου, το άρθρο 135, παράγραφος 4, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου προβλέπει ότι τα υπομνήματα των διαδίκων δεν μπορούν να τροποποιήσουν το αντικείμενο της ενώπιον του τμήματος προσφυγών διαφοράς.

52 Εν προκειμένω, από τη δικογραφία προκύπτει ότι η προσφεύγουσα δεν επικαλέσθηκε, στο πλαίσιο της ενώπιον του ΓΕΕΑ διαδικασίας, το γεγονός ότι το ζητούμενο σήμα απέκτησε διακριτικό χαρακτήρα λόγω της χρήσεώς του, κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009. Συνεπώς, το ζήτημα της αποκτήσεως διακριτικού χαρακτήρα λόγω της χρήσεως του επίμαχου λεκτικού σημείου δεν συζητήθηκε ενώπιον του ΓΕΕΑ.

53 Συναφώς, επισημαίνεται ότι η επίκληση, τόσο σε διαδικασία ex parte [στην οποία μετέχει μόνον ένας διάδικος] όσο και σε διαδικασία inter partes [στην οποία μετέχουν περισσότεροι διάδικοι], του διακριτικού χαρακτήρα που έχει κτηθεί διά της χρήσεως αποτελεί νομικό ζήτημα αυτοτελές σε σχέση με το ζήτημα του εγγενούς διακριτικού χαρακτήρα του επίμαχου σήματος. Συνεπώς, εφόσον ο διάδικος δεν επικαλείται ενώπιον του ΓΕΕΑ τον διακριτικό χαρακτήρα που απέκτησε το σήμα του, το ΓΕΕΑ δεν υποχρεούται να εξετάσει αυτεπαγγέλτως την ύπαρξη του χαρακτήρα αυτού [βλ. απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Μαρτίου 2010, T-31/09, Baid κατά ΓΕΕΑ (LE GOMMAGE DES FACADES), που δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψη 41 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].

54 Επομένως, δεν εναπόκειται στο Γενικό Δικαστήριο να αποφανθεί επί του ως άνω ζητήματος, εφόσον το ζήτημα αυτό δεν αποτελούσε αντικείμενο της ενώπιον του τμήματος προσφυγών διαφοράς.

55 Ο τρίτος λόγος ακυρώσεως πρέπει κατά συνέπεια να απορριφθεί.

56 Από το σύνολο των ανωτέρω σκέψεων προκύπτει ότι η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

57 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικασθεί στα δικαστικά έξοδα σύμφωνα με το αίτημα του ΓΕΕΑ.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Η Unister GmbH φέρει τα δικαστικά έξοδά της καθώς και τα δικαστικά έξοδα του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ).

Forwood Dehousse Schwarcz

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 14 Μαΐου 2013.

(υπογραφές)